

דאס איז דאס
עלן לשבת קודש

דברי מחשבה והלכה, ומהנעשה בבתי הכנסת

לע"נ יוסף בן אליה וחממה ז"ל לבית גיאת
לע"נ משה בן זילפה ואליאס ז"ל לבית חיימי

נושא השבוע: חג פורים

ח' אדר ב' תשע"ט 1265 (שנה כד')

ההפטרה: "ויאמר שמואל" (שמואל א, טו)

פרשת ויקרא-שבת זכור

"אשר נשיא יחטא ועשה אחזת מכל מצות ה' אלוֹקָיו אשר לא

תַּעֲשֶׂינָהּ בְּשִׁלְיָהּ וְאֵשׁ" (ד, כב)

אחת מדרכי היצר להסית את האדם היא, שהוא מכסה ממנו את חומרת החטא ואדרבא מכשילו בזה שאומר לו שזה מותר, ואפילו למצווה יחשב לו. והאדם חושב כי מצוה הוא עושה, ולא יודע כי זו מצוה הבאה בעבירה, וזה שכתוב: "אשר נשיא יחטא" - שחושב שהוא עושה מצוה, "ועשה אחת מכל המצוות ה' אלוקיו", אבל הוא מהדברים "אשר לא תעשינה" ולכן "ואשם". (אמרי חן)

גם היהודים בימי מרדכי ואסתר חשבו כי מצווה ללכת לסעודת אחשוורוש שהרי הם עלולים לעורר את חמתו של העריץ החוגג את יום הכתרתו ולסכן את חיי העם בזעמו, מה גם שהאוכל המוגש היה כשר "כרצון איש ואיש". ולא שעו לאזהרותיו של מרדכי שאסר עליהם להשתתף במשתה ובכל זאת הלכו, "ואשם" - התעורר עליהם קטרוג נורא ונגזרה עליהם גזירת כליה רח"ל עד שעשו מעשה וחזרו בתשובה ובאה הישועה ויצאו מאפילה לאורה.

"ואם לא תשיג ידו לשתי תורים או לשני בני יונה והביא את קרבנו... עשירית

האִיפּה סוֹכֶת..." (ה, י"א)

התורה חסה על העני שגם הוא ימצא כפרה על חטאו אף שאין ביכולתי להביא שתי תורים, יכול להביא קרבן עני "עשירית האיפה סולת". ובימינו שאין לנו קרבנות אנו מחויבים לתת צדקה במקום, וכל אחד ייתן כפי הברכה והיכולת שלו, ואם לא אינו יוצא ידי חובת נתינה.

(אמרי חן)

אחת ממצוות פורים היא מתנות לאביונים כדי לשמחם, ומוטב שירבה כל אחד במתנות לאביונים מלהרבות בסעודת פורים שלו ובמשלוח מנות, שזוהי שמחה גדולה לשמח לב עניים, יתומים ואלמנות.

אשרי שיכור שזוכה...

מעשה שהיה

הר' מן יושב על הכסא הירוק במרפסת ביתו והביט על הרחוב השוקק. אשתו נפטרה זה מכבר והוא נותר בודד, בנו היחיד גר אי שם בחו"ל והוא בקושי רואה את משפחתו ואת שני נכדיו. בכל יום הוא יושב ומביט בעוברים ושבים, גם היום הסתכל עליהם, אך הבוקר הציפה את ליבו תחושה קשה ומרירה של בדידות סוגרת וחונקת, מתישה ומדכאת.

בחוץ נשמעו מנגינות שמחות של פורים, תחפרשות צצו מכל פינה וניבטו לעברו. משלוחי מנות מעוטרים עטופים בצלופנים נראו בידי נושאייהם הממהרים לדרכם, רק הוא יושב בצד.

בשעה 9:00 הוא חזר הביתה מתפילת שחרית ושמיצת המגילה ובדרך חזרה נתן צדקה. בבית הכין משלוח מנות, אם משהו יזכור אותו הוא יחזיר, שתי מנות לאדם אחד...

אח"כ העמיד את הבשר לסעודת פורים, אך לא היה בכוחו של הריח להשיב לו את שמחת החיים

העלון מוקדש לעילוי נשמת דוד בן חנה ויעיש ביטון ז"ל שפקודתו ב-יג' אדר ת.נ.צ.ב.ה.

הזמנים ע"פ לוח "אור החיים" של אופק ת"א * נא לא לעיין בזמן התפילה * סוף זמן ק"ש 8:14-8:08

כניסת שבת: 5:29   יציאת שבת: 6:21   יציאת ש"ש ר"ת: 7:03

(חז"ע סס) ואף נשים חייבות במצות סעודת פורים (תורת מועדים סי' יא ס"ז) ויקיימוה אחרי שקיימו מצוות משלוח מנות ומתנות לאביונים (ילקו"י ח"ה ענ' גלא).

ג. טוב לעשות סעודת פורים עם בני ביתו בשחרית (חז"ע עמ' קעו) [היינו עד חצות יום 11:47 (תורת מועדים סי' יא ס"ו)] ונהגו לעשות לאחר תפילת מנחה, ומתפלל מנחה גדולה בצהרים (הסמ"א סי' תלכ"ה ס"ה) (הטעם: שבבוקר טרודים בקריאת מגילה, משלוח מנות ובמתנות לאביונים ונמשכים עד מנחה ואז יש להתפלל מנחה ואח"כ לערוך את הסעודה) (עין משנ"ב ס"ה ק) מ"מ אם עושה אע"פ שיש מנחה נכון לכוון בסעודת שחרית גם בלאזת חובת סעודת פורים בנוסף לסעודת פורים שחייבה מנחה (ע"פ מועדים הלככה פורים עמ' תלכ"ב ס"ו-1) עיין תורת מועדים סי' יא ס"ו וזה"ח סס). ומצוה לשמח את הקטנים במיני מתיקה ומעדנים (חז"ע עמ' קפ"ה).

ד. הגברים צריכים לשתות יין עד שישתכרו (פ"ע ס"י תלכא ס"ב), ויש אומרים שישתה יותר מהרגלו [בלי להשתכר] וישן מתוך שאינו יודע בין ברוך מרדכי לארור המן (הרמ"א סס).

ה. אסור לעבור אף עבירה בפורים ואם יודע שבשכרותו עשוי לעבור עבירות כגון: לא לבדק ברכת המזון וכו' אסור לו להשתכר, וכל מי ששתית היין מזיקה לו – פטור מלהשתכר (תורת מועדים סי' יא ס"ג, מועדים כהלכה סי' י' ס"ב, ג, באוה"ל למשגיב סס).

על פי ההלכה אסור לנהוג ברכב לאחר שתיית משקה אלכוהול [כגון: יין וכו'] בפורים אפילו לאחר שתיה מועטת ביותר (ס' נתיבות ח"ב שער א פ"ב ס"ג כס' הגאון יצחק זלכנדטין ומדכ"י גרוס).

ו. ילד שהגיע לגיל 13 וילדה שהגיעה לגיל 12 חייבים במצות פורים, והילדים שהגיעו לחינוך (כבן 7-6) מצוה לחנכם ג"כ בכל מצות פורים [משלוח מנות, מקרא מגילה וכדו'].

ז. האבל אפילו בתוך שבועה חייב בכל מצוות פורים: קריאת מגילה, מתנות לאביונים, סעודת פורים ומשלוח מנות (וטוב שישלח מנות של אוכל וכי"ב ולא תפנוקי מעדנים וממתקים) (חזו"ע אכלות ח"ב עמ' רנח). ומותר לשלוח לאבל בתוך 30 או 12 חודש לאביו ואימו משלוח מנות (אבל רק של אוכל ולא מנות של תפנוקי מעדנים וממתקים) (סס עמ' רנב).

ח. אומרים "על הניסים" בתפילת שמונה עשרה ובברכת המזון (ש"ע סי' תל"ג ס"ב), אם שכח ונזכר אחר שאמר "ברוך אתה ה'" לא חוזר (כה"ס ח"ק ד, ש"ע סי' תרפ"ו). ויאמר ב"הרחמן" (תחז"ע/קעב).

ט. ראוי ללבוש בגדי יו"ט בפורים (הרמ"א סי' תל"א ס"ב). גם ביום פורים יש חיוב ללמוד תורה (עיין סי' תל"א ס"ג). ונכון ללמוד שעה אחת ועדיף קודם הסעודה או בתוך הסעודה (חזו"ע עמ' קפ"א). וטוב להתחיל בהלכות פסח (ש"ע סי' תרטו). (חזו"ע עמ' ק"ה).

י. נהגו שלא לעשות מלאכה ביום פורים, (סי' תלנ"ו ס"א בהרמ"א) (מה שאסור בחול המועד אסור כאן) (חזו"ע סס.) מ"מ מותר להתגלח ולהסתפר לצורך היום אם לא התגלח קודם (חזו"ע ע"מ קל"ה) והעושה מלאכה לא רואה ברכה בעמלו (שו"ע סס.) אבל בליל פורים מותר (חזו"ע סס.).

זכר למחצית השקל הינו 19 ש"ח

מנחה ביום פורים בצהריים בבתי הכנסת באשדוד

אָר א: הרחם ל" 1:00- אָר ב: תורה וחסד 12:40, אמונל רח' המעפילים 12:40 אָר ג: מורשה 12:30
1:00, 1:30, 2:00 אליהו הנביא 12:40 אָר ד: תהילת ציון 1:00, אוהל חיים 1:00 אָר ה: משפ' ועקיני-
רח' הרב ניסים 12:30 אָר ו: תניני הישיבות 12:30 אָר ח: שי עולמות-12:15, אוהל אהרון וחנה-
1:00 אָר ט: אהבת השם-1:00, לציון ברחמים 12:45 אָר י: פורת יוסף-1:00, יחד שבטי ישראל 1:00
אָר יא: אחות ישראל 12:30 אָר יב: הארץ הקדושה 12:30

קריאת המילה מיוחדת לשם באשדוד (א-ע, ב-קוקר)

אזור א - תהילה לדוד - ההסדרות 15 (ע) 8:00 (ב) 9:15 אזור ב - בית תקוותינו רח"ה המעפילים (ע) 8:30 (ב) 8:30 052-7621178 אזור ג - מורשה (ע) 9:00 (ב) 9:00 א אילווה הנביא (חפץ חיים) (ע) 7:30 (ב) 10:00 אזור ד - תהילת ציון (ב) 8:30 א אולה חיים (ע) 8:00 (ב) 9:30 אזור ה - משפ' ועקנין רח' הרב יסיים 4 (ע) 9:00 (ב) 9:00 אזור ז - חניכי הישיבות - רח' אור לציון (ע) 7:20 (ב) 9:45 אזור ח - אולה אהרון וחנה (ב) 8:30 (ב) 9:30 א שי עולמות (ע) 8:30 (ב) 9:00 אזור ט - אהבת השם (רש"י 1) (ע) 9:00 (ב) 10:00 א לציון ברמתים (אדוננו ברוך 14) (ע) 9:00 (ב) 9:00 אזור י - פורת יוסף (ע) 9:00 (ב) 9:30 א יחד שבטי ישראל (קק"י 17) (ע) 9:00 (ב) 9:30 אזור יא - אחוות ישראל (ע) 8:30 (ב) 10:00 אזור יט - האר"י הקדוש (תל חי 53) (ע) 9:00 (ב) 10:00 אזור הסיטי בוי"כ חב"ד (קניין הסיטי ליד תחנה מרכזית צמוד לבנק בנלאומי) טל: 8662763 (ע) 7:00 עד 12:00 בלילה כל חצי שעה [לגברים ולנשים] (ב) 9:00-17:00 כל חצי שעה [לגברים ולנשים] אזור התעשייה - ב"ה היכל אירית במתחם סטאר סנטר [לגברים ולנשים] טל: 08-9316770 (ע) 7:00 - 12:00 בלילה כל חצי שעה (ב) 8:00 עד 17:00 כל חצי שעה *שי אפשרות לבא לבית העסק וקלרא שם טל: 08-9316770 .

לאיחוד דרוש אדם בהתנדבות להעביר עלונים מידי שבוע מאשדוד למפיץ בהרצליה 08-8644452

האבודת. לשכניו ומכריו הוא היה נראה כאדם חייכן וחברות, גם חבריו מבית הכנסת היו בטוחים שידידות אמיצה מקשרת בינו לבין שכניו אך את האמת רק הוא ידע.

את מרבית זמנו הוא בילה לבד בבית, נח קצת, למד התפלל ו... היה מביט בעוברים ושבים מבעד למרפסת ביתו. מטבעו הוא לא היה אדם מריר, הוא השתדל תמיד להסתכל על חצי הכוס המלאה, לשמוח ולהינות ממה שיש, בורח מהעצבות כמו מאש, אך היום נראה שהעצבות הצליחה ללכוד אותו, קשה היה לו לראות את הרחוב פורח ועליו ואילו הוא לבד בבית...

בשעה 12:00 ירד לראות אם העיתון כבר הגיע, כשנעל את הדלת כדי לרדת במדרגות עלה לקראתו בן השכנים, משה שהיה מעט מבוסס, כשראה את ר' מן עט לקראתו בחיוך שמח ומאושר, לחץ את ידו בהתרגשות "סבא שלום, כבר זמן לא ראיתי אותך, מה שלומך? איך אתה מרגיש... בוא סבא, הולכים לאכול סעודת פורים, בוא אלינו". ברגע הראשון היה ר' מן המום מהמתקפה הפתאומית שנחתה עליו: "משה, אני לא סבא שלך, אני השכן, מן". "סבא או השכן מן, מה זה משנה, בוא אלינו הביתה, אני אומר לך סבא מי שלא טעם את הכרוב הממולא של אמא לא טעם כרוב ממולא מימיו".

ר' מן חיך במבוכה וניסה להשתחרר מאחיזתו, מבקש להעמידו על טעותו אך משה הפציר בכל לב שיגיע אליהם. הדי הויכוח הפכו קולניים מעט, כמה דלתות נפתחו, גם דלת משפחת לב. "משה, מה קורה לך?" שאל אביו בהפתעה. "אבא, סבא לא רוצה לבוא אלינו לסעודת פורים, פגשתי אותו יורד במדרגות, תאמר לו שיעלה", אמר. "אבל משה, אתה לא רואה שזה לא סבא? זה השכן שלנו, ר' מן". אמר אבא "ואם זה השכן שלנו? לא מגיע לנו אורח חשוב לפורים?" אבא חיך "אולי באמת תעלה אלינו לסעודת פורים ר' מן?" הציע אבא בחביבות. ופתאום האירה בתוכו המחשבה שבצעם השכן שלהם זה שנראה כ"כ מוקף, נותר עכשיו פשוט לבד... אדם זקן ובודד, הסועד סעודת פורים עם ארבע קירות. הר' מן נכנע מהר מאוד "אני לא מפריע?" שאל בלחש. "חס וחלילה" – השיב אבא בחום.

"מה פתאום? מי שומע על סבא שמפריע, איזו מן בדיחה זו?" פרץ משה בצחוק רם.

במטבח חיממה אמא את המאכלים והריח הטוב התפשט בכל הבית.

סעודת הפורים נערכה בחגיגות ועם המון שמחה, חצי שעה חלפה, משה שב אט אט לעצמו, הוא קלט את הטעות הקטנה שלו. אך איש מלבדו לא ידע שהוא כבר התפכח, כלפי חוץ הטיב לשחק את תפקיד הנכד, הנער השתי... הר' מן ישב נסחף בהתלהבות ובשמחה ששרתה סביב וטעם מהמאכלים הערבים. סעודת הפורים היתה עבורו מרעננת ומשיבת נפש. בשעה מאוחרת ליוה משה את "סבא" הביתה כשהוא מציע לו את המיטה. פורים חלף ועבר, אבל ר' מן המשיך להיות הסבא המאומץ של משפ' לב. אבא הצטער לפעמים שהם לא שמו לב עד כמה הוא בודד ומרוחק, וכיצד חלפו ליד ביתו והותירו אותו לבד מבלי לנקוש על דלת ביתו, והשתדלו לתקן זאת עכשיו.

"יש שיכור ויש שיכור" אמר אבא, "אשרי שיכור שזוכה..."

פִּינֵת הַהִלְכָה

הלכות חג פורים

קריאת המגילה א. הכל חייבים בקריאת מגילה, גברים ונשים ומנהג טוב להביא גם את הקטנים והקטנות מגיל חינוך (ש"ע סי' תפ"ט סי' א, משנ"צ ס"א). [שמסוגלים לשבת ולשמוע מגילה ולא להפריע ולהרעיש!] (תורת מועדים סי' ה ס"א).

ב. זמן הקריאה בלילה וביום. בלילה - מצאת הכוכבים עד עלות השחר, וביום זמנה - מנח החמה ועד השקיעה, ואם קרא מעמוד השחר יצא בדיעבד (ש"ע סי' תפ"ט סי' א).

ג. הקורא את המגילה מתוך קלף מברך לפניה שלוש ברכות: "על מקרא מגילה", "שעשה ניסים" ו"שהחיינו" [ביום לא מברך "שהחיינו"] (ש"ע סי' תל"א סי' א). גם כשחוזר לקרוא לנשים מברך את כל הברכות אע"פ שכבר ברח כשקרא לעצמו (חזו"ע פורים ע"פ פט, ילקו"י פורים תשע"ג) ע"פ תכח-תכט.

אם יש "מנין" מברך בסיום הקריאה "הרב את ריבנו" [מנין הכוונה 10 גברים או 10 נשים ואפשר לסמוך על צרף של 10 גדולים וקטנים וקטנות שהגיעו לחינוך (חזו"ע ע"פ ס) ואם אין לא יברך] (ש"ע סי' תל"א סי' א, חזו"ע ע"פ פט-פ"א). אין לדבר בזמן הקריאה עד אחרי הברכה האחרונה (ס"ע ע"פ פ).

ד. המברך והשומעים צריכים לכוון בברכת "שהחיינו" של המגילה על כל המצוות של מחר [משלוח מנות, סעודת פורים וכו'] (סי' תל"א משנ"צ סי' א). וכן לצאת ידי חובה בקריאה. (ש"ע סי' תל"א סי' א)

ה. אסור לאכול קודם קריאת המגילה בלילה וביום [ולכן יזהרו הנשים שלא לאכול בלילה וביום פורים עד שישמעו קריאת המגילה] (ס"ע ב"ח סי' תל"א סי' א) מ"מ מותר לאכול עד כביצה (54 גר') פת או עוגה, ולאכול

פירות ושתיה ושאר תבשילים שאינם מחמשת מיני דגן וכו' אפילו יותר מכביצה, והמחמיר שלא לטעום כלום תבוא עליו ברכה (ילקו"י ח"ה ע"פ ע"ב).

אם ביקש מחברו שיזכיר לו לשמוע קריאת מגילה מותר לו לאכול כרגיל (חזו"ע ע"פ א) וכן נשים יכולות למנות את בעליהם שיזכירו להם ואז יכולות לאכול כרגיל (נטע גבריאל פורים פ"ב סי' ג, ס"ד).

ו. צריך לשמוע את קריאת המגילה מפי אדם שקורא מתוך מגילת קלף, וכששומע את הקריאה רצוי שתהיה לפניו מגילה כשרה (קלף), ואם אין ידו משגת אז אפשר במגילה שאינה כשרה (דפוס) כדי שיוכל לעקוב אחרי מה ששומע (עיין חזו"ע ע"פ עט).

ז. צריך להקפיד לשמוע כל מילה מקריאת המגילה מפני שיש אומרים שאפילו אם חסר תיבה אחת לא יצא ידי חובה (סי' תל"א משנ"צ סי' ה) מכל מקום מי שלא שמע מילה או אפילו פסוקים אחדים ישלימם מתוך המגילה שבידו (אפילו דפוס) עד שיגיע למקום שנמצא השליח ציבור ומשם ימשיך לשמוע מפי הש"צ (ש"ע סי' ג, תורת מועדים סי' ה ס"ז). [אבל לא ימשיך עם השליח ציבור ולבסוף ישלים את הפסוקים שהחסיר באמצע, שאז לא יצא ידי חובתו ונקרא קורא למפרע (ש"ע סי' תל"א סי' ו)].

ח. השומע מקרא מגילה ברדיו אינו יוצא ידי חובתו אפילו ששומע בשידור חי (ילקו"י פורים תשע"ג) ע"פ הס"ב. **ט.** אם נקלע ביום פורים למקום שאין שם מגילה כשרה יקרא הלל שלם בלי ברכות (חזו"ע ע"פ לו-לז), ואם יש לו מגילה שאינה כשרה [דפוס] יקראנה בלי ברכות בלילה וביום [בנוסף להלל] (ס"ע, עיין ש"ע סי' תל"א סי' י, נטע גבריאל פ"ב סי' ב, ואם הזדמנה לו אח"כ ביום פורים מגילה כשרה יקרא שוב ובברכות.

י. המגילה צריכה שיהיה מחובר אליה בסופה עמוד עץ (ש"ע סי' תל"א סי' ב) ואם לא, כשרה בדיעבד ומותר לקרוא בה אבל אין לברך על מגילה זו אלא רק בשעת הדחק, ולכתחילה צריך להשתדל לעשות לה עמוד בסופה כדי לצאת ידי חובת כל הפוסקים (חזו"ע ע"פ כמ"ב-כ"ג).

יא. נהגו בערים העתיקות כ-יפו, עכו, צפת, לוד, באר שבע, חיפה, טבריה, חברון, רמלה ובית שאן לקרוא את המגילה גם ב- טו באדר (שושן פורים) בלא ברכה [בנוסף ל- יד באדר שקראו את המגילה בברכה וקימו את שאר מצוות פורים] ויאמרו "על הניסים" בתפילה ובברכת המזון, אבל לא יוציאו ספר תורה. וטוב ורואי שיחמירו גם לשלוח מנות ולתת לאביזנים ולעשות סעודת פורים

מספק (חזו"ע פורים ע"פ ק"ב-ק"ד, ילקו"י תוכה תשע"ג) ע"פ ק"ב-ק"ד.

הטעם: שמסופקים אם היו מוקפות חומה מימות יהושע (ס"ע).

משלוח מנות א. אחד האיש ואחד האישה חייבים במשלוח מנות (ש"ע סי' תל"א סי' ד), מכל מקום יש להקפיד שאיש ישלח לאיש ואישה לאישה (בה"מ"א ס"א).

ב. החיוב הוא לשלוח לאיש אחד ביום פורים [ולא בלילה] שתי מנות ביחד המזומנות לאכילה של מיני תבשיל, או מאכל ממשקה (ש"ע ס"א) או שני משקים. וטוב להדר לשלוח שני מיני מאכלים (חזו"ע ע"פ ק"ד) וטוב להניח כל מנה בכלי נפרד (ב"ח תל"א טו, תורת מועדים סי' ט ס"ה). וטוב שיהיה בהם כדי שיעור סעודה (חזו"ע ע"פ ק"ט).

ג. המרבה לשלוח מנות הרי זה משובה, מ"מ יקפיד שמשלוח מנות אחד יהיה כהלכתו (ילקו"י ח"ה ע"פ פ"א סי' י) ופשט המנהג לשלוח מיני מתיקה למשלוח מנות (תורת מועדים סי' י).

ד. השולח משלוח מנות בעילום שם לא יצא ידי חובת משלוח מנות (חזו"ע ע"פ ק"ב).

ה. השולח לחברו בגדים, סדינים וכו"ב אינו יוצא ידי חובת משלוח מנות, אבל השולח בשר חי או קופסת קפה נחשבים כמנה למשלוח מנות (ילקו"י ח"ה פורים ע"פ ס"א).

מתנות לאביונים א. חייב אדם לתת ביום פורים שתי מתנות לשני עניים [ואפשר לעני ואשתו (חזו"ע ע"פ ק"ד)] היינו לכל עני מתנה אחת של מעות (כסף) או מיני תבשיל או מיני אוכלין (הרמ"ם פ"ב ה' מגילה ה' טז משנ"צ סי' תל"א סי' ב, כה"ח סי' ג, חזו"ע ע"פ ק"ד) ושוויה המינימלי של מתנה מן הדין הוא "פרוטה" (משנ"צ ס"א, כה"ח סי' ז חזו"ע ע"פ ק"ד ועוד) שהוא המטבע המינימלי שנהוג באותה תקופה (חזו"ע ס"א) ובתקופתו הוא 10 אגורות (ילקו"י תוכה ח"ה ע"פ פ"א). מ"מ ירא שמים יחמיר על עצמו ויתן בעין יפה ובסבר פנים יפות שעור סעודה מינימלי של לחם ולפתן (3 ס"א) ועדיף הרבה יותר, שמוטב להרבות במתנות לאביונים מלהרבות בסעודת פורים ובמשלוח מנות שהיא מצוה גדולה לשמח לב עניים יתומים ואלמנות (הרמ"ם ס"א, משנ"צ סי' ג).

ב. לכתחילה יש לראות שהעניים יקבלו את המעות ביום הפורים עצמו, ואם אין לו דרך להעביר חייב להפריש בפורים, ויתן כשיזדמן לו (ש"ע סי' תל"א סי' ד).

ג. הנותן לגבאי צדקה כדי שיחלקם לעניים ביום פורים יצא ידי חובה אע"פ שאין העני יודע מי נתן לו (חזו"ע ע"פ ק"ב). והעני יכול לקנות במעות אלו מה שרוצה, אפילו בגדים וכדו' אע"פ שקיבלם לצורך סעודת פורים (חזו"ע ע"פ ק"ב, ש"ע סי' תל"א סי' ב).

סעודת פורים ושאר המצוות א. זמנה של הסעודה ביום פורים, ואם עשאה בלילה לא יצא ידי חובתו (ש"ע סי' תל"א סי' א) ואם גם בליל פורים ירבה בסעודתו (ס"ע בה"מ"א, חזו"ע ע"פ ק"ב).

ב. מצוה לערוך סעודת פורים, ולכתחילה הסעודה צריכה להיות בבשר [יש להדר בבשר בהמה] ופת.